

Modèlics i modelicons...

Gener, 2003

Espècie de butlletí o lo que sigui nº 1

PRESENTACIÓ

Hom no sap moltes vegades com comencen les coses, quan se'n vol adonar (“uno no se teme”) ja està embolicat dins una moguda que mitja hora abans no havia ni imaginat.

Així ha començat aquest “butlletí”, que ha arribat a sortir sense sebre ben bé com: Un condeixeble suggereix que, ja que gairebé tots tenim correu electrònic (el qui ho suggereix en té, però no el té connectat...), seria una bona idea que féssim i enviàssim una espècie de “cronicó” de la reunió a tots els que no han pogut venir. Donant-se demés la circumstància de la mort del nostre amic M.Galmés, algun altre suggereix que hauríem d'afegir-hi també unes paraules de record. S'esdevé també per casualitat que en S.Salom ens ensenya un “document” que guarda en el seu arxiu i que ens recorda temps passats... i que pensam que se podria adjuntar també a tot l'anterior... I com això pot interessar a tots i no només als que no eren a la reunió, se com a decideix enviar-ho a tots... etc., etc., etc.

D'aquesta manera, doncs, s'han arribat a recollir un grapat de folis, perquè havíem d'enviar també a tots els que no hi eren el nou llistat actualitzat d'adreces, i perquè pel meu propi compte he “decidit per unanimitat” que, així com a mi m'agradaria qualche vegada rebre de part vostra suggeriments o recomanacions de llibres, articles, CDs, programes d'ordinador, etc., tal volta a vosaltres vos passa el mateix. I així ha sortit una altra secció de “Recomanacions”...

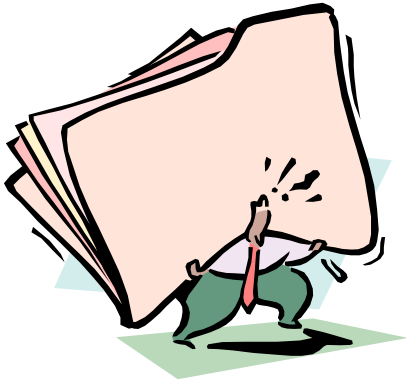
Així que perdonau l'extensió d'aquesta espècie de “butlletí” que en forma “d'arxiu” electrònic vos envii. Ben mirat, sempre vos queda el recurs de no llegir-lo...

(P.E.: Per motiu d'espai, el llistat d'adreces l'enviaré després als qui no eren a la reunió)

J. Sancho

Gener 2003

Cronicó

S. Salom

Crònica de la reunió de condeixebles

(Santanyí, 30/12/02)

No sé de qui va ser la idea -tal vegada d'en Joan Parets que sol decidir les coses per unanimitat-, però el fet és que m'encarregaren a mi d'escriure una crònica per a informar els condeixebles que no assistiren a la trobada.

Acabava de celebrar un funeral, devers les 20:30, amb companyia d'en Joan Suñer que concelebrava, i vaig veure dretes devora el portal de darrera dues figures, que la meua minvada vista no podia identificar i vaig imaginar que eren els primers condeixebles que començaven a arribar.

Un cop a la rectoria, a poc a poc anaven compareixent els altres: Jaume Sancho, Miquel Bestard, Toni Perelló, Jaume Gual, Pep-Toni Fuster, Toni Mateu, Joan Parets... Estigueren una estona dins la saleta d'estar, saludaren ma mare, però, com que ja no hi havia lloc per a seure tots, anàrem a recórrer les diverses sales de reunions i de catequesi de la restaurada rectoria. Un vertader palauet episcopal, i no ho dic per tirar-me cap farol, perquè el principal mèrit és d'en Rafel Umbert, que va cuidar la reforma amb tots els detalls. Ens vàrem asseure a la sala bona i mentrestant n'arribaren uns quants més, com ara en Tomeu Fons, en Rafel Umbert (acompanyat de sa mare), en Biel Rosselló i en Pere Orpí. La conversa d'aquesta primera part va quedar acaparada per la mort d'en Mateu Galmés i les circumstàncies de la seva malaltia, de la seva desgraciada vida i del seu funeral. Com podeu imaginar en Joan Parets en duia la doma, però també coneixien bé el cas en Toni Perelló i en Rafel Umbert, que hi aportaren el seu punt de vista.

Quan creguérem que ja hi devien esser tots els qui havien de venir, davallàrem al menjador a sopar. Hi havia taula posada amb una ollada d'aguisat de pilotes i altres coses com coca amb verdura, cocarrois i companatge per a fer un pa-amb-oli, a més de fruita i un poc de torró. Mentrestant va arribar també en Tomeu Tauler.

La conversa, mentre sèiem a la taula, anava d'un vent a l'altre, sense un ordre establert. Tal vegada els temes més comentats foren la malaltia d'en Tomeu Català, el nou canonge condeixeble Joan Bauzà, en Biel Rosselló que va contar breument la seva estada per un any a Salamanca. I sortiren records del temps del Seminari, com ara les classes amb Don Pere Xamena, amb Don Bartomeu Quetglas, amb en Garcias Palou, etc., etc...En Pere Orpí va treure la seva darrera publicació "Fent camí amb el poble"

(text i compacte) i la va oferir a preu d'amic. I jo vaig treure dels meus arxius el "Compromiso de generosidad" que vàrem fer el dia de la primera vestició, quan anàvem a primer curs de llatinistes. En Toni Perelló la va llegir amb vertadera emoció. I em demanaren que juntament amb aquesta crònica l'enviàs a en Jaume Sancho perquè el vos fes arribar a tots. El mateix Jaume ens va donar una felicitació impresa on hi ha un llistat dels condeixebles amb les adreces postals, telèfons i correus electrònics.

I ben aviat -se coneix que tornam vells- començaren a desfilar: en Rafel Umbert va ser el primer a partir, i després va ser com un desfer calça. I a les 11:30 ja no quedava ningú.

Dels absents, comentàrem que en Tomeu Moll havia avisat que no es trobava bé de l'estómac i que en Toni Bennassar estava costipat. D'en Joan Bauzà es va dir que aquests dies està predicant uns exercicis a monges a Son Roca. D'en Tomeu Català suposàrem que encara no està en condicions de fer aquests camins els vespres. Dels altres, ningú en va donar noves: Miquel Amengual, Mateu Buades, Joan Darder, Joan Pol i Biel Rossinyol.

I, si em deix algun nom o m'oblid d'alguna cosa important que es va dir, que em perdoni el personal, perquè, entre altres coses, jo anava i venia (la mare d'en Rafel i la meva sopaven al mateix temps a la saleta d'estar) i havia d'estar pendent que no faltàs res damunt la taula. No record que es digués quan ens tornarem a trobar ni a on. Supòs que la convocatòria es deixa en mans del coordinador Jaume Sancho.

Una abraçada amb el desig d'un feliç any nou.

Sebastià Salom

Com vèieu, l'únic que es va adonar que no havíem acordat ni data ni lloc de la propera reunió fou en S. Salom. L'experiència de secretari se deixa notar...

Com que no ho acordàrem, S'ADMETEN SUGGERÈNCIES I OFERTES tant de llocs com de dates.

Els que tenen la campanya de Declaracions a Hisenda ho tenen bastant fotut per poder venir, si la reunió és dins el mes de juny. El que no sé és si als demés vos seria possible ajornar-la fins a principis de juliol sense que això causas extorsió als vostres plans.

Voldria sebre les vostres opinions per a poder concretar-ho i consultar-ho.

Thank you very muchO !

Dels nostres arxius... (Arxiu de S. Salom)

SEMINARIO MENOR DE MALLORCA

COMPROMISO DE GENEROSIDAD

Yo,

Quiero ser SACERDOTE DE JESUCRISTO.

Seré, desde hoy, con la Gracia del Señor y la ayuda de mi Madre, seminarista SANTO con toda la ilusión de mi alma joven.

I. - Me formaré en la PIEDAD:

- Trabajaré sin descanso para vivir y crecer en Gracia.
- Recibiré con frecuencia y devoción los SACRAMENTOS.
- Me comprometo a hacer, cada día, media hora de meditación y la visita al Sagrario, rezar una parte del Santo Rosario, vivir la Santa Misa digna, atenta y devotamente y confesarme al menos una vez por semana.
- Defenderé, como el mejor tesoro de mi vida, mi pureza de alma y cuerpo.
- No descansaré en la dura pero sublime tarea de modelar mi carácter.
- Me esforzaré en dilatar cuanto pueda el Reino de Jesús en mi mismo, en mi Seminario y en las almas, por encima de cualquier empeño.
- Viviré con ternura de hijo mi consagración total a la Virgen Santísima.

II. - Me formaré en el ESTUDIO:

- Por Dios y por las almas, prepararé con diligencia y esmero las lecciones.
- Seré fiel cumplidor de mis deberes escolares con el fin de hacerme Sacerdote útil.
- Aprovecharé con afán las horas de estudio y clase.
- Seguiré con fidelidad las indicaciones de mis profesores.

III. - Me formaré en la DISCIPLINA:

- Aceptaré con generosidad y sin distinciones todo lo que manda el Reglamento.
- En especial, guardaré el silencio reglamentario para que él me guarde a mí.
- Seré puntual a todos los actos de comunidad.
- Prometo OBEDIENCIA pronta y alegre a mis superiores, profesores, padres y prefectos. He de ser su consuelo.
- Seré amigo de todos y esclavo de nadie, fiel al lema: <<Lo mejor y lo primero, para mi compañero>>.
- La afabilidad y la educación con todos serán para mí escuela del carácter y armas de conquista.
- No verán mis ojos en vacaciones espectáculos profanos que desdican del ideal alto y austero que me he propuesto seguir.
- Guardaré en mi alma, como un tesoro, la alegría de mi vocación. Contagiaré a todos con ella.

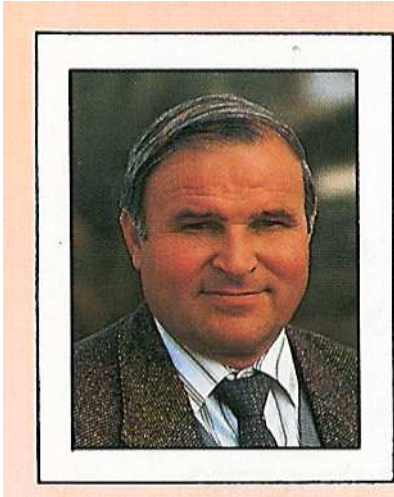
Me entrego del todo a Dios y a la Virgen Santísima.

No quiero ni busco nada para mí.

Llevaré dignamente la sotana, mientras viva, y deseo que, al morir, me acompañe al sepulcro.

----- Firma -----

(Any 1954 ?)

IN MEMORIAM

MATEU
GALMÉS
UMBERT

MOSAIC DE RECORDS

TOMEU CÁTALA

“El que diré fa referència a fa uns vint anys. Record en Mateu molt preocupat pels seus fills, especialment per un d’ells. Estava preocupat pels seus estudis, pel seu caràcter, per la relació que tenia amb ell. En Mateu cercava on podia camins de solució, volia trobar la solució. I això probablement l’angoixava molt. Ell feia molta feina i volia que els seus ho reconeguessin. I això no sempre se donava. Això el feia sofrir molt.

Per altra part també estava fortament preocupat per la relació amb la seva dona: Si ell es rebotava de feina, volia trobar a l’hora d’arribar a casa bona acollida i bona cara, i quan veia que això no se donava, sofria.

També el feia sofrir molt la lluita pels seus fills.

Un altre aspecte d’en Mateu era la seva constància en allò que creia, tant a nivell de feina com de idees” (*Tomeu Català. 21-1-2003*).

TONI MATEU

“El que sempre me va admirar d’en Mateu era la seva memòria que es feia evident en llatí i grec, sense deixar de ser un foraviler: Els primers mesos d’ésser al Seminari, un dia vàrem “anar a dutxes”; al sortir, tots d’esquena a la paret davant la dutxa, estavem formats, en Joan Puigròs, que era el “prefecto”, ens passava revista per veure si ens havíem dutxat, mirant si el cap estava mullat. En Mateu el tenia sec. Li diu: “Mateu, i tu que no t’has dutxat?”. Ell, com solia fer quan es trobava acorralat, va inclinar el cap a la dreta i va fer senyal afirmativa. En Puigròs, que també era de Son Carrió i coneixia molt bé el subjecte, li diu: “i que has fet?”. Ell va agafar el taburet, se va seure simplement al plat de la dutxa i va esperar que diguessin “Podeu sortir”. Ara d’aigua, res de res. No s’havia dutxat mai” (*Toni Mateu, 21-1-2003*)

JAUME SANCHO

“Ara, amb motiu de la seva mort, quan un té un record un poc més reflexiu sobre la persona, va ser quan, tal volta per primera vegada, me vaig adonar de veres que en Mateu era realment per a mi un gran desconegut.

Pot ser que en això hi hagués influït el fet que jo no vaig conèixer mai amb ell en el Seminari Menor i les nostres relacions - si n’hi hagué cap - varen ser en aquell temps molt minses i esporàdiques. Després va desaparèixer de la meua vida i fins molts anys després no l’havia de tornar veure.

Quan jo ja era professor de l’Institut de Manacor vaig tenir ocasió de conèixer-lo un poc millor. Quan venia per allà per a examinar-se - volia acabar el batxillerat - no passava mai cap vegada que no vingués a saludar-me. Al principi me tractava amb una deferència que sempre me resultava estranya i fins i tot un poc incòmoda entre antics companys, però supòs que, igual que me passava a mi, per a ell jo era també un gran desconegut... Sempre ens respectàrem, però sempre estiguérem també a una certa distància que mai no es rompé del tot. Ara me pregunto si en qualque moment hagués pogut fer per ell quelcom més que simplement escoltar-lo quan venia a les reunions de condeixebles... i de veritat no me qued massa tranquil.” (*Jaume Sancho, 22-1-2003*)

JOAN BAUZÀ

“El meu record queda ara fixat en tres estampes: El Mateu turmentat dels darrers temps pels problemes familiars, el Mateu enormement preocupat i que sofria molt.

El Mateu de les seves quimeres i les seves dèries, tan diversificades, moltes d’elles tan identificades amb la nostra cultura i folklore.

El Mateu del seminari i el de sempre. El Mateu bo. El qui entra en la reduïda nòmina dels qui anomenam amb raó “bones persones”. (*Joan Bauzà, 24-1-2003*)

ENCICLPÈDIA DE MALLORCA

MATEU GALMÉS UMBERT

(Sant Llorenç des Cardassar, 1939)

Guia intérpret. Estudià al Seminari Conciliar de Mallorca.

És autor del vídeo documental de “MALLORCA, ILLA MEDITERRÀNEA” (1990). Editat en català, castellà i alemany. Es tracta d’una recopilació de les tradicions, els costums i les feines del camp mallorquí en vies de desaparició.

(Enciclopèdia de Mallorca. CM.)

* * *

A l’hora de tancar aquest aplec de “records” (30-1-2003) no havia rebut més missatges per e-mail. Se veu que la gent va molt apressada o que s’ha oblidat d’enviar-lo. Com que ja ha passat un temps més que prudencial, he suposat que ja no importava esperar-ne cap més. Si n’arriba algun més tard, paciència. Un altre pic serà ! De totes maneres, el millor record d’en Mateu és el que cadascun guarda dins el seu cor. D.E.P.

Recomanacions

I.- SOFTWARE

Ha sortit editat pel G. Balear un CD-Rom, de la D.G. de N. Lingüística, que conté un parell de programes que, si no els teniu, vos poden interessar. Se tracta del següent:

SOFTCATALÀ

Navegadors d'Internet . Internet Explorer; el Navegador;...

Eines d'Internet .Clients de correu electrònic, FTP, IRC

Gestió . Facturació. comptabilitat, gestió...

Educació . Matemàtiques; ciències, llengües...

Utilitats- Eines d'administració de fitxers. discs...

Llengua Glossaris. Correctors. Traductors...

Programes comercials Llistats de programes comercials...

Documentació Manuals, tutorials i documents

De tots aquests continguts hi ha els de Llengua (sobre tot, el Traductor i el Corrector) que són molt pràctics. Supòs que gairebé tots voltros ja tindreu incorporat al llistat d'IDIOMES a les ferramentes del Windows del vostre ordinador l'idioma català. Si de cas no el teniu, aquest és molt bo.

El més interessant, però, és el programa SALT de traducció de textos del castellà al català (modalitat valenciana) elaborat per la Universitat de València i editat per el Govern de la Comunitat Valenciana.

La versió 2.0 permet la traducció de textos llargs, conté un corrector incorporat i te permet també escollir entre distints sinònims, etc.

Els termes dialectals valencians que apareixen en la traducció són fàcilment substituïbles pels corresponents mallorquins o catalans estàndard.

Molt pràctic i recomanable.

II.- MÚSICA. (DISCS CD)

1.- MISSA PRO DEFUNCTIS

En Biel Rossinyol m'ha recomanat un CD que, si és bo per a mi, supòs que també ho ha de ser per a vosaltres. Se tracta de:

MISSA PRO DEFUNCTIS de Joan Cererols.

Productora: Jordi Savall i Capella Reial de Catalunya.

Edit. per Astrée.

El podreu trobar segur a "Tot Clàssic", a Sa Costa de sa pols, nº 16.

Per a més informació: G.Rossinyol (rossinyol@ono.com)

2.- MARIA CALLAS

Darrerament han sortit diverses remasteritzacions de discs de M.Callas de molt distintes característiques. Vos puc comentar les següents:

MARIA CALLAS. HALL OF FAME.

Col·lecció de 5 CD. Els discs són dolentíssims: pur vinil passat a CD. Però, per això mateix, tenen una naturalitat de veu que no trobareu a cap edició remasteritzada amb tota la parafernàlia digital, on la naturalitat de la veu dramàtica de la soprano en surt també malmenada ferm.

Són uns discs per a col·leccionista, ja que recullen seleccions de gairebé totes les seves representacions d'entre els anys 1949 i 1952. Si a les deficiències pròpies dels discs d'aquell temps hi afegiu que molts d'ells no són enregistraments d'estudi, sinó de representacions directes, ja podeu imaginar que aquests no són els discs més apropiats per als qui volen escoltar Callas ben acompanyada d'un bon so orquestral.

Són uns discs per sentir no massa fort i amb nostàlgia d'aquells vells discs de temps passats... Callas devia cantar més o menys com aquí se sent, i això no té preu. I ja que parlem de preu, els 5 CD de la col·lecció valen només uns 15 euros.

La qualitat dels discs, demés, és bastant irregular, depenent de cada enregistrament.

No recomanable per a principiants.

CALLAS FOREVER

El CD més recomanable per els que no coneguin bastant la veu de M.Callas pot ser CALLAS FOREVER editat per EMI, que és la versió original de la pel·lícula del mateix nom, amb l'afegit d'alguns "bonus tracks" de l'edició mítica de Tosca.

Hi ha molta tècnica digital per mig. Avui és possible fer cantar un duo a E.Caruso amb n'Ainoa Arteta i acompanyats per l'orquestra del Titànic... amb tot el que això suposa de mistificació o "maquillatge" tècnic de les veus originals.

Tot i això, és un bon disc, molt agradable de sentir.

ROMANTIC CALLAS

La mateixa companyia EMI (molt bona) té també una edició de l'any 2001 molt interessant d'un conjunt de 2 CD on, una mica "maquillada" digitalment, es presenta una bona selecció de 28 peces, àries i duos, del millor de M.Callas.

El títol és: ROMANTIC CALLAS. (EMI CLASSICS, 2001).

Molt recomanable i no és massa cara.

III.- LLIBRES

1.- NOVEL·LA. EL SUEÑO DE LA RAZÓN.

L'autor, gran coneixedor del segle XVIII europeu, amb destresa i amb el recurs literari de la novel·la ens introdueix dins un món per nosaltres conegut intel·lectualment des de fora i que ell pretén fer-nos entenedor existencialment des de dins.

El protagonista de la novel·la, un noble andalús arrelat a París a la segona meitat del segle XVIII, entra en coneixença amb les grans figures de la Il·lustració francesa i alemanya i ens va introduint dins els viarans d'una època fascinant marcada per terribles contrastes. Observa amb mirada compartida les vides i les idees d'aquells homes que de qualque manera definiren la vida d'Europa i de qualque manera configuraren també el nostre món.

Així van passant davant nostre, i ens introdueix dins les seves vides, personatges que van des de Diderot a Voltaire, de Mozart a Robespierre, de Mdm. Pompadour a Goya, etc. i penetram baix una forma novel·lada - i per tant, entretinguda - dins la gestació de la revolució ideològica i social de l'Europa de la Il·lustració. Al final coneixem millor aquell món tan llunyà i alhora tan proper.

(EL SUEÑO DE LA RAZÓN; F. Rebolledo. Ediciones B. Barcelona, 1995. 525 pgs.)

2.- TRACTATS I ASSAJOS

LA PASIÓN DEL PENSAMIENTO OCCIDENTAL

Aquest llibre està escrit per a lectors intel·lectualment interessats en esbrinar les arrels dels problemes que han afectat o afecten ara mateix el món occidental. En ell s'estudien les vicissituds dramàtiques que han configurat les cosmovisions pròpies d'Occident, des dels seus orígens grecs fins avui mateix, passant tant pel cristianisme medieval com per la revolució científica de l'edat moderna. Estudia els principals corrents del pensament occidental tant per a destacar-hi les seves continuïtats com les seves fractures irreversibles, així com els enfrontaments tràgics de les distintes actituds vitals, morals, filosòfiques, religioses, etc. sempre dins el context conceptual del seu marc històric.

La clau que ens proposa l'autor (que va dedicar 10 anys a madurar aquest llibre) per a comprendre qui som nosaltres, fills d'Occident, consisteix bàsicament en esborrar o diluir les distàncies que ens separen dels nostres avantpassats i, des d'aquest apropament, reflexionar sobre les arrels dels problemes més punyents que ens afecten; problemes com ara l'actual situació crítica de la religió cristiana dins el nostre món, consistent essencialment en aquest terrible i, pel que sembla, definitiu trencament entre el seu missatge i l'home occidental concret d'avui (que per primer cop en la seva història se troba sense cap mena de referent moral vàlid allà on sempre abans hi havia trobat aixopluc), trencament més terrible encara en la mesura en que ambdues parts semblen ja haver-lo implícitament admès com un fet irreversible sense que això hagi provocat cap revolució intel·lectual significativa, etc.; o també la necessitat que té l'home d'avui de retrobar una perduda "profunditat" que li permeti adonar-se de la

situació en que es troba individual i col·lectivament, i poder salvar una personalitat i un moment històric marcats per la pèrdua de motivacions, ideologies i estímuls de vida. Aquest tractat està estructurat entorn a tres cosmovisions occidentals successives i a les seves respectives transformacions que donen pas a la següent:

- La cosmovisió grega
- La transformació de l'Època clàssica
- La cosmovisió cristiana
- La transformació de l'Edat Mitjana
- La cosmovisió Moderna
- La transformació de l'Era Moderna.

Aquest és un llibre recomanable per a llegir poc a poc, però amb una certa continuïtat, i sempre que un estigui en una predisposició psicològica adequada per a reflexionar. Encara que està molt ben escrit, no és un llibre entretingut...

(LA PASIÓN DEL PENSAMIENTO OCCIDENTAL. Para la comprensión de las ideas que modelaron nuestra cosmovisión. *Richard Tarnas. Edit. Prensa Ibérica. Barcelona 1991. 502 pgs.*)

EL ESPEJO DE LAS IDEAS

Aquest sí que ho és un llibre entretingut. És un llibret que, alhora que té pensaments profunds i sobre tot originals, es pot llegir a qualsevol moment i en qualsevol situació, fins i tot a la sala d'espera del dentista... (i així, de pas, un home reprimeix ses ganes incontrolables de fugir corrents).

Així com el perruquer, quan t'ha pres el pel i abans de prendre't també els dobbers, te posa un mirall al darrere, i així, amb dos espills contraposats, un es pot fer una idea cabal del conjunt del pentinat, així també aquest llibret, mitjançant la contraposició de cinquanta-quatre conceptes oposats d'una forma original a altres tants de contraris, ens mostra com les coses es fan més entenedores quan són vistes del davant i del darrera... Així tenim, p.e, que el concepte més existencial de persona sorgeix millor quan se contraposen els dos conceptes home/dona, i el de natura amb la contraposició animal / vegetal, etc.

Tot el llibre és un tractat àgil i lleuger on juntament a l'oposició de conceptes més densos com poden ser: Ser / No-Res, Déu / Diable, Anima / Cos, Idealisme / Realisme, etc., n'hi ha uns altres més insòlits i fins i tot sorprenents, com poden ser Sol i Lluna, rail i carretera, aigua i foc, ca i moix, sal i sucre, forquilla i cullera, dreta i esquerra... És un llibret on cada cosa es veu més completa quan se contraposa a la seva contrària. Ja va dir Heràclit que "*dels oposats en surt la més bella harmonia*".

Un llibre a la vegada entretingut i interessant.

(EL ESPEJO DE LAS IDEAS; *Michel Tournier. Ed. El acantilado. Barcelona, 2000. 235 pags.*)

* * *

Alguns d'aquests llibres costen "una pasta", però si no els voleu comprar i vos interessa llegir-los, jo els vos puc deixar. Tots els meus llibres estan a la vostra disposició. Sempre que recordeu que tenen un "tornillo".

No m'heu de fotre es llibres, voltros.

IV.- PUROS

DON JULIAN nº 1.- Bons, bons... Són un poc cars, però paga la pena, sobretot per a un dia de festa senyalada...

L'has de fumar tot sol, assegut a una butaca o millor a un balancí, sense res que te distregui: ni conversa, ni música, ni televisió... Tot sols, tu i es puro: cada calada ha de ser un diàleg. Guauu !

BREVES GUAJIRO.- Per a dies "de communi", després d'haver dinat o sopat (a mitjan matí o mitjan capvespre basta un PALMERO GUAJIRO) És un bon puro, molt més puro que ses breves Alvaro i són semblants de preu. Recomanables. I, encara que pugui semblar el contrari, no he sentit contar de ningú mai que s'hagi mort de càncer de pulmó mentre el fumava.

Per a dies de corema, dejuni o abstinència, se pot fumar un PALMERO, o - si un home és de consciència molt estreta - se pot arribar a fumar mitja dotzena de purets VICTORIA 10. No lleven sa fam, però l'entretenen.

TOSCANOS.- Només recomanables per als que viuen tot sols o tenen sa rectoria gran. Maten els microbis.

PUROS HAVANS.- Maregen. I malmenen fort sa butxaca. He sentit dir també que podria ser que provoquin càncer de pulmó. Això darrer, però, no me sembla el més determinant per no acostumar-se als havans: De qualque cosa hem de morir... i, per més voltes que l'hi he donat, no acab de veure quin avantatge té morir de càncer de pròstata en lloc de càncer de pulmó... en no ser que un vulgui presumir de tenir els pulmons més sans del cementeri.

* * *

DEVOT AUDITORI,

Es pròxim número sortirà - potser- quan hagi plogut i m'hagueu enviat material suficient per enllestir-lo. Així que ja ho sabeu: si voleu un altre número, enviau coses... i procurau que plogui.

Venga ! Feis bonda.

(I si no n'heu de fer, mirau-vos bé amb qui no en feis ! Passen coses rares...)

Amen !